

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.406 van 16 juli 2002
in de zaak A. 116.586/XII-3440.**

In zake : de BVBA ROYAL CROWN,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Stijns,
kantoor houdende te Leuven,
Justus Lipsiusstraat 18-26

tegen :

de STAD DIEST,
die woonplaats kiest bij
advocaat H.-K. Careme,
kantoor houdende te Heverlee,
IJzermolenstaat 105.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat BVBA Royal Crown op 8 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 29 oktober 2001 van de gemeenteraad van Diest om geen convenant met haar te sluiten voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Grote Markt 30 te Diest;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. Verhaeghe, die loco advocaat J. Stijns, verschijnt voor verzoekster en van advocaat H.-K. Careme, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een speelautomatenhal uitbaat te Diest, Grote Markt 30; dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal onderwerpt aan een door de kansspelcommissie voorafgaandelijk uit te reiken schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat verzoekster aan de verwerende partij vraagt een convenant te sluiten; dat op 29 oktober 2001 de gemeenteraad weigert op de aanvraag van verzoekster in te gaan omdat er “ten aanzien van” de inrichting “reeds enkele keren en op diverse tijdstippen criminele feiten werden gepleegd, waardoor de openbare orde werd verstoord” en de exploitatie aldus “in het verleden reeds aantoonde dat het handhaven van de openbare orde hierdoor bemoeilijkt werd en zelfs een gevaar opleverde voor derden”;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering onontvankelijk is; dat zij essentieel doet gelden dat de weigering van de gemeente om een convenant te sluiten niet de discretionaire bevoegdheid van de kansspelcommissie beperkt, dat in de huidige stand van zaken een convenant niet op definitieve wijze kan worden gesloten of geweigerd, dat bijgevolg de vordering voortijdig is en verzoeker niet van het vereiste belang doet blijken;

Overwegende dat luidens artikel 36, 5, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de aanvrager van een vergunning klasse B het convenant moet kunnen voorleggen dat -onder de voorwaarde dat de vergunning van klasse B wordt verkregen- werd gesloten tussen de kansspelinrichting klasse II en de gemeente waar die inrichting gevestigd is; dat daar op het eerste gezicht uit volgt dat zonder een voorwaardelijk convenant geen vergunning kan worden verkregen; dat het voorschrift in verband met de voorwaarde de kandidaat-exploitant ervoor moet behoeden dat hij tegenover de gemeente gebonden is en uiteindelijk geen vergunning krijgt; dat verwerende partij ten onrechte uit het voorschrift afleidt dat, net als de beslissing tot sluiting van een convenant, ook de weigering om een convenant te sluiten niet definitief kan zijn; dat de bestreden weigering voorwaardelijk noch voorlopig lijkt; dat zij verzoekster een dadelijk nadeel doet lijden; dat de excepties worden verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verzoekster een eerste middel afleidt uit de “[s]chending van de Wet van 29 juli 1991 en van de algemene motiveringsplicht”; dat zij uiteenzet dat een administratieve rechtshandeling moet worden gedragen door motieven die aanvaardbaar en controleerbaar zijn, dat de bestreden beslissing alleen gemotiveerd wordt door criminele feiten “ten aanzien van” verzoeksters inrichting, dat er geen sprake is van criminele feiten uitgaande van de inrichting maar ten opzichte van de inrichting, dat het dan ook niet de inrichting is die de openbare orde verstoort, dat de verwerende partij nalaat de door haar gekende oorzaken van ordeverstoring aan te pakken, dat de motivering zeker niet afdoende is en de motieven niet logisch en niet van determinerend belang zijn;

Overwegende dat verwerende partij in de nota het middel onduidelijkheid verwijt en betoogt dat de motieven nopens de openbare orde wel degelijk pertinent zijn en de weigering van een convenant kunnen rechtvaardigen;

Overwegende dat verzoekster kennelijk de schending van de formele en materiële motiveringsplicht aanvoert; dat het middel duidelijk genoeg is; dat het ontvankelijk is;

Overwegende dat de bestreden beslissing alleen gemotiveerd wordt door de duidelijke verstoring van de openbare orde ten gevolge van criminele feiten “ten aanzien van” verzoeksters inrichting; dat, althans blijkens de nota waarin de aanwezigheid van een kansspelinrichting als een “criminogene” factor wordt bestempeld, hiermee op het eerste gezicht gezegd wil zijn dat de ordeverstoring door de inrichting is uitgelokt of in de hand gewerkt; dat nochtans elke indicatie daaromtrent ontbreekt; dat zelfs zonder meer geen enkele precisering van de beweerde criminele feiten wordt bijgebracht; dat in die omstandigheden verzoekster op het eerste gezicht terecht betoogt dat haar inrichting louter slachtoffer van de criminele feiten is, dat de eigenlijke oorzaken van de ordeverstoring elders moeten worden gezocht en dat de motieven van de beslissing niet voldoen; dat het middel ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoekster toelicht dat zij de uitbating van haar inrichting zal moeten stopzetten, waardoor aangegane financiële verbintenissen niet zullen kunnen nagekomen worden, ervaren werknemers en cliënteel zullen afvloeien, en dat een faillissement onvermijdelijk wordt aangezien de betrokken uitbating verzoeksters enige project en enige bron van inkomsten is;

Overwegende dat volgens artikel 4, tweede lid, van de meergenoemde wet van 7 mei 1999 niemand een kansspel of kansspelinrichting mag exploiteren zonder schriftelijke vergunning; dat de dreiging van een sluiting van verzoeksters kansspelinrichting reëel is, nu de stad weigert een convenant te sluiten en verzoekster daardoor niet kan voldoen aan een van de voorwaarden voor het

verkrijgen van de vereiste vergunning klasse B; dat dit nadeel niet tot een zuiver financieel verlies kan worden herleid; dat voorts verwerende partij ten onrechte laat uitschijnen dat verzoekster het nadeel aan zichzelf te wijten heeft, doordat zij niet de verwerende partij heeft gepolst omtrent de houding die zij met betrekking tot het sluiten van een convenant zou aannemen; dat immers niet blijkt dat verzoekster rekening ermee moest houden dat de verwerende partij op het eerste gezicht op onwettige wijze zou weigeren met haar een convenant te sluiten; dat verzoekster voldoende aantoont een nadeel te lijden dat zowel ernstig als moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 29 oktober 2001 van de gemeenteraad van Diest om geen convenant met de BVBA Royal Crown te sluiten voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Grote Markt 30 te Diest;.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
16 juli 2002, door :

de HH. J. LUST,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

F. BONTINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.